

methodical generalizations, which will allow to carry out marketing researches and manage real estate items of different types in an effective way, substantiate investment decisions, corresponding to the dynamic market situation. It has been proved in the process of research that it is reasonable to consider real estate market as a system of relations (direct or indirect) between sellers and buyers (consumers), acting on the basis of price mechanism with consideration to social significance, peculiarities of legal appropriation regime, natural properties and the main features of real estate and subordinating to the regularities of both product and financial market functioning. We propose to consider regional processes on the real estate market using the following criteria: functional purpose, reproducing function, property form, degree of real estate readiness for use, territorial market borders, position of real estate transaction, way of real estate sale, real estate belonging to some branch, professional evaluation activities on the market. Herewith, supply and demand for real estate items should be taken into consideration which are influenced by the following factors: usefulness, substitution, residual productivity, balance, size optimality, output, property rights. We determine the following main features of real estate, in other words those, which are peculiar to it despite of the market condition: impossibility of moving, connection with land, natural and thing form of existence, special character of consumption, repeated use, gradual transfer of value in operational process. Professional appraisers have developed approaches to determinate value of different real estate types. It will allow specifying such kinds of value as investment, market – the most probable selling price or any other kind of value, depending on client's order. This appraising process is implemented via a range of consecutive steps, which take into consideration all important and significant market factors.

Key words: real estate market, the stages of development of real estate market, real estate prices, property classification, status and features of regional market.

Одержано 04.04.2015 р.

УДК 330.322:330.34

Деделюк Катерина Юріївна,
к.е.н., ст. викладач кафедри міжнародних економічних відносин
та управління проектами,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

АКТУАЛЬНІ ВИКЛИКИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

У статті висвітлено ключові аспекти сучасного розвитку інвестиційної діяльності в регіонах України та визначено актуальні виклики активізації інвестиційної діяльності. Мета статті – проаналізувати характерні риси інвестиційної діяльності регіонів і систематизувати ключові перешкоди інвестиційній діяльності. На основі статистичних даних у статті обґрунтовано тенденції зниження інвестиційної активності в Україні; подано характеристику джерел інвестицій, основою яких є власні кошти підприємств, натомість виявлено низький рівень залучення кредитних ресурсів та коштів державного або місцевого бюджету. У процесі аналізу напрямів спрямування інвестицій було виявлено надмірну концентрацію капітальних інвестицій у галузях переробної промисловості та будівництва, а прямих закордонних інвестицій – у галузях переробної промисловості, фінансовій та страховій діяльності та ін. Визначено найбільш успішні регіони у здійсненні ефективних інвестицій (Чернігівська, Львівська, Черкаська, Вінницька, Івано-Франківська та Кіровоградська обл.), а також представлено оцінювання перспектив можливого зростання інвестиційної діяльності в окремих регіонах. Систематизовано перелік найбільш значущих регіональних (географічне розташування, природні ресурси, інфраструктура, дієві механізми підтримки інвесторів, кадровий потенціал, активність регіональної влади, наявність фінансових ресурсів та об'єктів привабливих для інвестування) та загальнодержавних (позитивні зміни законодавства, економічна стабільність, узгодженість державної та регіональної політики) факторів, які позитивно впливають на інвестиційне середовище регіону. Серед об'єктивних чинників, що перешкоджають інвестиційній діяльності особливо гостро постають такі: неефективність окремих інструментів фінансування капітальних проектів, недосконалість інструментів розкриття внутрішнього потенціалу регіонів, недостатнє інституційне забезпечення інвестиційної політики в регіонах та на місцях, непривабливість інвестиційного клімату, нестача коштів для капіталовкладень. Гострота проблеми з активізації інвестиційної діяльності доповнюється і не менш важливими суб'єктивними факторами (корупція, низький рівень розвитку інфраструктури, слабкий захист прав власності, відсутність достатньої кількості фінансових джерел для інвестицій, надмірне втручання місцевих органів влади в діяльність підприємств). Таким чином, на основі опрацьованих аналітичних матеріалів представлено систематизований перелік актуальних викликів ефективної реалізації перспектив підвищення інвестиційної активності регіонів України.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна діяльність, інвестиційна активність, залучення, фактори, регіон.

ВСТУП

Підтримка та стимулювання інвестиційної активності на високому рівні є важливою передумовою економічного розвитку. Відомо, що динаміка прямих іноземних інвестицій залежить як від інвестиційної привабливості країни загалом, так й окремих її регіонів. Хоча обсяги прямих іноземних інвестицій є незначними, порівняно з інвестиційними коштами українських підприємств, у перспективі, за умови поліпшення інвестиційного клімату та продуманої регіональної політики, їх обсяг може значно зрости [5, с. 51]. Економічна криза призвела до погіршення становища із залученням закордонних інвестицій та здійснення внутрішніх капіталовкладень в Україні. У цьому контексті вивчення актуальних викликів, які перешкоджають інвестиційній діяльності, є важливою передумовою системного удосконалення національної та регіональних стратегій.

Постановка проблеми. Серед основних факторів, які детермінують рівень інвестиційної активності регіону виділяють регіональні (географічне розташування, природні ресурси, інфраструктура, механізми підтримки інвесторів, наявність фінансових ресурсів та об'єктів привабливих для інвестування) та загальнодержавні (позитивні зміни законодавства, економічна стабільність). На практиці ці переваги часто може бути знівельовано системою об'єктивних та суб'єктивних чинників, які перешкоджають інвестиційній діяльності. Вивчення та оцінювання таких детермінант, а також мінімізація їхнього впливу на інвестиційну діяльність дозволить оптимізувати механізм ефективних заходів для підтримки інвестиційної діяльності. З огляду на потребу удосконалення регіональної інвестиційної політики особливої актуальності набуває аналіз ключових бар'єрів розвитку інвестиційної діяльності в регіонах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За теоретичну основу статті автор обрав результати актуальних досліджень рейтингу інвестиційної привабливості регіонів, а також аналітичні матеріали провідних інститутів, у яких досліджено основні напрями підвищення інвестиційної активності та висвітлено різнобічний аналіз ключових факторів, які визначають інвестиційну привабливість регіонів. Зокрема, було опрацьовано інформацію Департаменту макроекономічного прогнозування Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Державного агентства інвестицій і управління національними проектами України, Національного інституту стратегічних досліджень при Президенті України, Інституту розвитку економіки України.

Мета статті (постановка завдання). Мета статті – проаналізувати характерні риси інвестиційної діяльності регіонів і систематизувати ключові перешкоди для інвестиційної діяльності.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Відповідно до даних експертних прогнозів Міністерства економічного розвитку і торгівлі, представлених у консенсус-прогнозі перспектив розвитку України, обсяг чистого притоку прямих

іноземних інвестицій (приріст капіталу) у 2014 році значно сповільнився до 462 млрд. дол. США, що становить 0,4% ВВП. У 2015 році передбачається збільшення обсягів інвестицій до \$2189 млрд. (2,1% ВВП) [7, с. 15]. Варто відзначити певні розбіжності у експертних прогнозах, зокрема і за інвестиційним компонентом. Так, у прогнозі основних макропоказників на 2016-2017 рр. усереднений показник приросту реального інвестиційного попиту складає 6,7%, але варіація досягає 17 відсоткових пункти (від 2,0% до 19,0%). Це свідчить про різне бачення розвитку країни щодо напрямів модернізації виробництва, підвищення науково-технологічного потенціалу та зміцнення конкурентоспроможності [7, с. 21].

За результатами 2013 р. індекс обсягу капітальних інвестицій по Україні склав 88,9% (падіння становило 11,1%), приріст обсягу капітальних інвестицій спостерігався лише у 6 регіонах: Вінницькій, Житомирській, Луганській, Миколаївській, Чернігівській областях та у м. Севастополь. У 2014 р. тенденції погіршилися: за результатами січня-червня 2014 р., індекс обсягу капітальних інвестицій склав 82,5%, порівняно із січнем-червнем 2013 р. падіння становило 17,5%. Приріст обсягу інвестицій спостерігався у 3 регіонах: Івано-Франківській, Херсонській та Хмельницькій областях [8].

Основні напрями спрямування інвестицій характеризуються концентрацією капітальних інвестицій у галузях переробної промисловості (20,1%) та будівництва (17,7%), а прямих інвестицій (акціонерного капіталу) з інших країн – у галузях переробної промисловості (27,1%), фінансовій та страховій діяльності (25,3%), оптовій та роздрібній торгівлі, ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів (разом 12,8%) [8]. Натомість спостерігається і нестача капітальних інвестицій у галузях добувної промисловості і розроблення кар'єрів (11,3%) та сільського, лісового та рибного господарства (7,3%), а прямих інвестицій – у галузях будівництва (2,8%), сільського, лісового та рибного господарства (1,3%), добувної промисловості та розробці кар'єрів (3,1%) [8].

На практиці інвестиційну діяльність більшості підприємств регіонів України у 2012-2013 рр. було проведено за власні кошти (83%), 20% підприємств використали систему банківського кредитування. Натомість коштами вітчизняних та іноземних інвесторів скористалися відповідно 11% та 9% підприємств, і лише 6% підприємств залучали кошти державного або місцевого бюджету. Цей розподіл фактично ідентичний структурі джерел, за рахунок яких підприємства планують в майбутньому розширювати свій бізнес [2; 5, с. 136].

Найбільш успішними вважають здійснені інвестиції підприємці Чернігівської області (за 9-бальною шкалою – 7,85 бала), Львівської (7,68), Черкаської (6,95), Вінницької (6,90), Івано-Франківської (6,8) та Кіровоградської (6,80) областей. Найменше задоволені здійсненими вкладеннями підприємці Полтавської (5,05), Херсонської (5,10) та Дніпропетровської (5,53) областей [5, с. 136].

Успішність здійснених інвестицій стимулює підприємців до їх здійснення в майбутньому – майже дві третини респондентів (72%) планують продовжити інвестування у майбутньому. Найменше орієнтовані на продовження інвестування підприємці Донецької та Кіровоградської областей (відповідно лише 30 та 20% підприємств вказаних областей планують інвестування), найбільше – Тернопільської (95%), Закарпатської (95%), Вінницької (90%), Херсонської областей (90%) [5, с. 137].

Проте підприємства не передбачають суттєвого зростання інвестицій. Так, збільшувати обсяги інвестицій планують лише 19,6% підприємств, тоді як основна частина підприємств (66,7%) планує залишити обсяг інвестицій на рівні минулого року, а 13,6% – взагалі планує їх зменшення. Таким чином, очікують зменшення обсягів інвестицій для Полтавської (-72,7%), Сумської (-38,4%), Чернівецької (-18,2%), Волинської (-14,3%), Луганської (-13,4%), Одеської (-1,8%), Херсонської (-10,5%), Рівненської (-8,3%) областей. Інші регіони мають або додатне, або нульове значення балансів, що означає, що обсяги інвестицій або зростають, або залишаються на рівні минулого року. Найвищі баланси зафіксовано для Закарпатської (36,8), Миколаївської (33,4), м. Києва (27,5), Чернігівської (25,0), Харківської (21,0), Дніпропетровської (20,8) областей [5, с. 138].

Структура джерел інвестиційної діяльності підприємств є ідентичною структурі фінансового забезпечення розширення бізнесу, яке більшість підприємств планує здійснювати за рахунок власних коштів. Рівень залучення кредитних ресурсів (близько 20%) є порівняно низьким, що може пояснюватися, з одного боку несприятливими умовами надання банківських позичок, а з іншого – власною невпевненістю підприємств у стабільності розвитку бізнесу, яка дозволяє своєчасно сплачувати кредити та відсотки за ними. Зв'язок поточного стану ділового середовища, ринкової кон'юнктури та перспектив інвестування однозначно простежується лише для деяких областей. Так, підприємці Донецької області, які негативно оцінюють умови для ведення бізнесу у своєму регіоні, не планують здійснювати інвестування, тоді як позитивна оцінка ділового середовища Івано-Франківської та Львівської областей дає більші підстави для планування інвестиційної діяльності [2; 5, с. 138].

На думку експертів, найбільш значущими регіональними факторами, які позитивно впливають на інвестиційне середовище регіону, є такі: географічне розташування (близькість кордону, зокрема з ЄС, наявність туристичних та рекреаційних об'єктів) та природні ресурси (ліси, корисні копалини тощо); розвинута інфраструктура та наявність дієвих механізмів підтримки інвесторів; потужний кадровий потенціал; активність регіональної влади; наявність об'єктів привабливих для інвестування; наявність фінансових ресурсів (висока ємність ринку та існування бізнес-ніш на ньому); позитивні зміни (політичні, економічні) в країні та регіоні [3; 4, с. 51-52]. Вагому роль у активізації інвестиційної діяльності на регіональному рівні та у формуванні системи інвестування в регіонах і задоволенні очікувань

інвесторів відіграють рейтинги інвестиційної привабливості регіонів, інвестиційні паспорти регіонів, інвестиційні атласи по регіонах, що формуються Державним агентством з інвестицій та управління національними проектами України.

Серед загальнодержавних факторів, які позитивно впливають на інвестиційну привабливість області, найчастіше визначають внутрішньорегіональні фактори, вигідні географічні та кліматичні умови, високий внутрішній потенціал регіону, в тому числі кадровий, та розвинена інфраструктура; позитивні зміни законодавства, що призвели до покращання умов інвестиційної діяльності; економічна стабільність в країні; узгодженість державної та регіональної політики, зацікавленість влади в інвесторах; участь регіону у загальнодержавних проектах та заходах, в тому числі проектах, що реалізуються окремими відомствами [3; 4, с. 53].

Відповідно до результатів Рейтингу інвестиційної привабливості регіонів України проаналізуємо оцінку впливу підприємствами перешкод для інвестиційної діяльності: найбільш значущими перешкодами в здійсненні інвестиційної діяльності підприємств сьогодні є корупція (5,26), низький рівень розвитку інфраструктури (5,46), слабкий захист прав власності (5,46), відсутність достатньої кількості фінансових джерел для інвестицій (5,49), надмірне втручання місцевих органів влади в діяльність підприємств (5,94), тобто суб'єктивні перешкоди, які при проведенні грамотної інвестиційної політики на місцях частково або ж повністю можуть бути усунуті. Найменш істотним є вплив на діяльність підприємств об'єктивних факторів, змінювати які значно важче або ж взагалі неможливо – високий рівень захворюваності в регіоні (6,98), погана екологічна ситуація (6,93), погані погодні умови (6,53) [5, с. 138-139].

Ефективній реалізації перспектив підвищення інвестиційної спроможності регіонів України перешкоджають ряд факторів [1; 5; 8]:

- недостатнє інституційне забезпечення інвестиційної політики в регіонах та на місцях (розробка інвестиційної політики традиційно залишається прерогативою органів влади центрального рівня);

- недосконалість інструментів розкриття внутрішнього потенціалу регіонів через регіональні стратегії (у чинних стратегіях регіонального розвитку подано аналіз окремих галузей та сфер діяльності, які становлять господарську основу для даного регіону, проте відсутні системний і всебічний аналіз внутрішнього потенціалу регіону та визначення способів його використання);

- падіння обсягів залучення інвестицій внаслідок погіршення соціально-економічної ситуації в країні і падіння інвестиційної привабливості регіонів Сходу України через ведення бойових дій на їх території. Важливо зазначити, що у «Рейтингу інвестиційної привабливості регіонів 2014 року» регіони Сходу України зазнали суттєвого падіння позицій: Донецька область зайняла 22 місце (3 місце у 2013 р.), Луганська область – 23 місце (9 місце у 2013 р.) [5, с. 350]; прискорюється відтік інвестиційних

ресурсів з Донецької та Луганської областей (обсяг капітальних інвестицій у Донецькій області у січня-червні 2014 р. склав 66,8% від показника аналогічного періоду 2013 р., у Луганській області – 61,7%; скорочується обсяг прямих іноземних інвестицій: у Донецькій області з 1 січня 2014 р. по 1 липня 2014 р. обсяг ПІІ зменшився на 685,9 млн. дол. США, у Луганській області – на 95,9 млн. дол. США;

- неефективність окремих інструментів фінансування капітальних проектів (високою ефективністю характеризуються державні замовлення, оскільки вони сприяють діяльності окремих підприємств, які є системоформуючими для економіки регіонів і важливими для функціонування всієї галузі. Натомість діяльність Державного фонду регіонального розвитку поки що спрямовується на фінансування поточних, а не капітальних проектів, як це має бути згідно законодавства. Інвестиційні субвенції залишаються механізмом ситуативного управління регіонами і їх обсяг залежить від суб'єктивних чинників, критерії надання субвенцій є абстрактними, не унормований механізм повернення субвенцій у разі їх неефективного використання);

- низька ефективність розподілу інвестицій та низька віддача від інвестицій (спостерігають нестачу інвестиційних ресурсів у тих регіонах, у яких у структурі ВРП переважає якась одна галузь добувального сектора або сільське господарство; брак інвестицій не дозволяє розкрити внутрішній потенціал регіонів,

ефективно використати наявні ресурси і розширити ресурсні рубежі інвестиційної діяльності).

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Основними економічними чинниками погіршення показників інвестиційної діяльності загалом по Україні та по її окремих регіонах називають неефективність окремих інструментів фінансування капітальних проектів, недосконалість інструментів розкриття внутрішнього потенціалу регіонів, недостатнє інституційне забезпечення інвестиційної політики в регіонах та на місцях, непривабливість інвестиційного клімату, нестачу коштів для капіталовкладень. Важливими суб'єктивними факторами, які доповнюють сучасні виклики розвитку інвестиційної діяльності є корупція, низький рівень розвитку інфраструктури, слабкий захист прав власності, відсутність достатньої кількості фінансових джерел для інвестицій, надмірне втручання місцевих органів влади в діяльність підприємств.

Для забезпечення трансформації господарських зв'язків та ефективного розвитку економіки особливої актуальності набуває потреба покращення інвестиційного середовища регіонів через розробку комплексу заходів з мінімізації впливу визначених факторів, що і буде формувати перспективи подальших досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Васильців Т. Г. Напрями підвищення інвестиційної привабливості прикордонних територій західних регіонів України (на прикладі Львівської області). Аналітична записка / Т. Г. Васильців, Р. Л. Лупак, О. О. Ільчук / Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1629>.
2. В умовах кризи інститути спільного інвестування найбільш ефективні / Інформаційно-аналітичний огляд Дирекції Інституту розвитку економіки України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ireu.org.ua/2014/04/25/v-umovah-kryzy-investuvannya-efektyvni/>.
3. Економічні ініціативи зростання / Інформаційно-аналітичний огляд Дирекції Інституту розвитку економіки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ireu.org.ua/2014/02/13/ekonomichni-iniciativi-zrostannya>.
4. Рейтинг інвестиційної привабливості регіонів України / Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. Державне агентство інвестицій і управління національними проектами України [Електронний ресурс]. – 2013. – 355 с. – Режим доступу: http://www.ukrproject.gov.ua/sites/default/files/upload/zvit_pro_investiciynu_privablivist_regioniv_povna_versiya.pdf.
5. Рейтинг інвестиційної привабливості регіонів України / Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. Державне агентство інвестицій і управління національними проектами України [Електронний ресурс]. – 2014. – 390 с. – Режим доступу: http://www.ukrproject.gov.ua/sites/default/files/upload/rejting_investiciynoyi_privablivosti_regioniv_2014_1.pdf.
6. Створити нову економічну модель в Україні / Інформаційно-аналітичний огляд Дирекції Інституту розвитку економіки України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ireu.org.ua/2014/08/06/stvoriti-novu-ekonomichnu-model-v-ukra%D1%97ni>.
7. Україна: перспективи розвитку. Консенсус-прогноз / Департамент макроекономічного прогнозування Міністерства економічного розвитку і торгівлі України / [Електронний ресурс]. – Вип. 37, 2014 р. – 35 с. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=Konsensus-prognoz>.
8. Шевченко О. В. Інструменти підвищення інвестиційної спроможності регіонів в контексті розкриття внутрішнього потенціалу розвитку. Аналітична записка / О.В. Шевченко / Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1658/>.

Деделюк Катерина Юрьевна

АКТУАЛЬНЫЕ ВЫЗОВЫ АКТИВИЗАЦИИ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ РЕГИОНОВ УКРАИНЫ

В статье освещены ключевые аспекты современного развития инвестиционной деятельности в регионах Украины и определены актуальные вызовы активизации инвестиционной деятельности. Цель статьи - проанализировать характерные черты инвестиционной деятельности регионов и систематизировать ключевые препятствия инвестиционной деятельности. На основе статистических данных в статье обосновано снижение инвестиционной активности в Украине; дана характеристика источников инвестиций, основой которых являются собственные средства предприятий, в то же время выявлен низкий уровень привлечения кредитных ресурсов и средств государственного или местного бюджетов. В процессе анализа направлений вложения инвестиций было обнаружено чрезмерную концентрацию капитальных инвестиций в отрасли перерабатывающей промышленности и строительства, а прямых зарубежных инвестиций - в отраслях перерабатывающей промышленности, финансовой и страховой деятельности и др. Определены наиболее успешно реализующие эффективные инвестиции (Черниговская, Львовская, Черкасская, Винницкая, Ивано-Франковская и Кировоградская обл.), А также представлены оценки перспектив возможного роста инвестиционной деятельности в отдельных регионах. Систематизирован перечень наиболее значимых региональных (географическое расположение, природные ресурсы, инфраструктура, действенные механизмы поддержки инвесторов, кадровый потенциал, активность региональных властей, наличие финансовых ресурсов и объектов привлекательных для инвестирования) и общегосударственных (положительные изменения законодательства, экономическая стабильность, согласованность государственной и региональной политики) факторов, которые положительно влияют на инвестиционную среду региона. Среди объективных факторов, препятствующих инвестиционной деятельности особенно остро выделены такие: неэффективность отдельных инструментов финансирования капитальных проектов, несовершенство инструментов раскрытия внутреннего потенциала регионов, недостаточное институциональное обеспечение инвестиционной политики в регионах и на местах, непривлекательность инвестиционного климата, нехватка средств для капиталовложений. Острота проблемы по активизации инвестиционной деятельности дополняется и не менее важными субъективными факторами (коррупция, низкий уровень развития инфраструктуры, слабая защита прав собственности, отсутствие достаточного количества финансовых средств для инвестиций, чрезмерное вмешательство местных органов власти в деятельность предприятий). Таким образом, на основе разработанных аналитических материалов представлено систематизированный перечень актуальных вызовов эффективной реализации перспектив повышения инвестиционной активности регионов Украины.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная деятельность, инвестиционная активность, привлечение, факторы, регион.

Dedelyuk K.

CURRENT CHALLENGES TO INVESTMENT ACTIVITY INTENSIFICATION IN THE REGIONS OF UKRAINE

The key aspects of the investment activity in the regions of Ukraine have been highlighted in the article, as well as current challenges to investment stimulation have been identified. The aim of the article is to analyze the characteristics of regional investment activity and to systematize key obstacles to investment. Based on the statistics the declining investment trend in Ukraine has been demonstrated in the article. The characteristic of investment sources has been presented, it has been also shown that most investments are based on own companies' funds, and the shares of credit resources and the state or local government budgets are very low. While analysing the spheres that accept the investments the excessive concentration of capital investment in manufacturing industries and construction was found, and foreign direct investment - in the areas of manufacturing, finance and insurance. The most successful regions in implementing effective investments, like Chernihiv, L'viv, Cherkasy, Vinnytsia, Ivano-Frankivsk and Kirovohrad regions have been determined, as well as the evaluation of possible investment growth in certain regions has been also estimated. The list of the most significant factors influencing the investment environment in the region have been systematized: regional factors (geographic location, natural resources, infrastructure, effective mechanisms to support investors, human resources, activity of regional authorities, the availability of financial resources and facilities for investment attraction); national factors (positive law transformation, economic stability, concordance between state and regional policy). The most important objective factors that hinder investment activity have been also identified in the article. They are as following: ineffectiveness of certain instruments to finance some capital projects, imperfect instruments of internal regional potential demonstration, insufficient institutional support of the investment policy in regions and in the local level, unattractive investment climate, lack of funds for investment. The severity of problems concerning the investment activity intensification is also supplemented with important subjective factors (corruption, low level of the infrastructure development, weak property rights, lack of sufficient financial resources for investment, excessive interference of local authorities in the activities of enterprises). Thus, based on the processed analytical materials a systematic list of current challenges to implement effective prospects on increasing investment activity in the regions of Ukraine has been presented.

Key words: investment, investment activity, investment intensification, attraction, factors, region.

Одержано 24.04.2015 р.